

OEN SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)

A Swedish Monthly Journal.
— ISSUED AT —
WINNIPEG — MANITOBA.
The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion
of Canada.

Prenumerationspris, postporto
inberäknadt, 50 cts.
Lösenummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
tresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver allt
och på alla platser, der våra lands-
män finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg

EMANUEL ÖHLÉN, REDAKTÖR.

Canadiska Nyheter.

Toronto 14 Febr. Toronto Uni-
versitet förstördes fullkomligt af
eldsvåda denna dag. Skadan an-
slås till öfver en half million
Dollars. Anordningar hade gjorts
för aftenen för hållandet af den
årliga festen, i hvilken 2,000 per-
soner väntades deltaga och det var
strax före då gästerna skulle börja
anlända kl. 7 på e. m. som elden
utbröt. Byggnaden var icke nog
försedd med gas-belysning utan vid
större tillfällen användes afvån olje-
lampor. Två män voro sysselsatta
med att upplåsa ett half dusin
tända lampor för att sätta dem i
en af kronorna, då en man fick ett
anfall af svindel, lamporna föllo
till golvet och ner för trapporna,
sönderlogos och antände all öfver.
Alla byggnaderna förstördes. Biblio-
theket, som var värdt Ett hundra
tusen Dollars, museet med sina
dyrbara samlingar och handlingar
skänkta af Universitetets President
Sir Daniel Wilson, kemiska instru-
menterna, alla instrument, möbler
och taylor — allt blef lågornas rov.
En tjänare blef svårt men icke
lifsfarligt bränd. Alla byggnader,
samlingar etc. voro assyrerade i
tolf olika brand försäkrings säll-
skap för tillsammans Ett hundra
sextyfva tusen Dollars. Som nämnt
der fans icke nog gasbelysning
och vid större tillfällen åtgick van-
ligen 400 oljelampor. Otivfelakt-
ligt bidro dessa till eldens starka
spridning och härjningar. Brand-
redskaperna voro i ett odugligt
skick. Innet brandskap fans i bygg-
naden o ch närmaste vatte post låg
1000 fot bort. Universitetet var
byggdt år 1860.

En Miss Wright har under
närden uppträdt i Hell, provinsen
Quebec, och kallit religiösa före-
drag. De Fransk-Katholske derstädes
uppträdde på ett mycket hänsynslöst
sätt och störde mötena. Polis-
styrkan var icke stark nog att
hålla „mobben“ i styr och för-
stärkning måste inkallas. Rege-
ringen sände dit en större styrka
för att upprätthålla ordningen.

Ottawa 22 Febr. Från den
lilla staden Whitehurst i Ontario
meddelas följande. Georg Sparks,
en ung man från Kitty, blef för-
lofvad med yngsta dottern till en
farmare Chas. Smith. Bröllopsda-
gen var utsatt, kläder och ringar
köpta, då först beslöto de unga
tu sig för att begära föräldrarnes
samtycke. Den unge mannen hade
likväl gjort upp räkningen utan
värden, flickans fader sade, nej!
Han sade, hans äldsta dotter måste
blifva gift först, den andra i ord-
ningen derefter och den yngsta
sist, men om den älskoge unge
mannen nödvändigt ville komma
i släktenskap med hans familj, måste
han gifta sig med den äldsta dot-
tern, men på inga villkor med den
yngsta, så länge de andra två
varo ogifta. Den unge mannen,
efter någon funderan, sade sig vara
villig att byta brud. Den yngsta
dottern överlemnade utstyrelsen och
allt till sin äldsta syster och efter
tre dagar stod brölloppet.

FÖRLÄTEN HVARANDRA!

Min farfar, berättar en judisk
författare, var en man med ett
särdeles känsligt och varmt hjerta
men lätt upptänd till vrede. Han
hade en broder som han innerligt
älskade. En dag rådde de emel-
lertid, någon tvist och skildes åt
under vrede. Detta inträffade en
fredag. På aftenen började min
kära farmor att göra förberedelser
till sabbaten. „Kom Josef“, sade
hon, „det är tid att tända sabbats-
lampan“.

Men min farfar svarade intet.
Med bedröfvelse och smärta målade
i sitt ansigte gick han med långa
steg upp och ned i rummet. „Kära
Josef“, sade åter hans hustru, „stjer-
norna äro redan tända af vår Herre,
och vår sabbatslampan brinner icke“.
Utan att svara tog nu min far-
far hatt och käpp samt skyndade
synbarligt uppträdde, ut ur huset.
Inom få ögonblick återvände han
med glädjetårar i sina ögon. „Nu,
kära Rebecka“, sade han, „är jag
färdig“. Han bad derpå sin hustru
och tände sabbatslampan.

Sedan berättade hon om den
tvist han på morgonen haft med
sin broder och tillade: „Jag kunde
icke bedja eller tända min lampan,
förr än jag hade blifvit förenad
med min broder Isak“. „Men huru
fick du så snart tag i honom?“
frågade min farmor. „Jo“, svara-
de han, „Isak hade känt sig lika
orolig som jag“. Han kunde icke
börja sin sabbat utan att först
blifva förenad med mig. Vi möttes
sålunda på gatan, han på väg till
mig och jag till honom. Och så
föll vi i hvarandras armar och
gråto“.

Har du något ouppgjordt med
någon, så „gå och gör sammaledest“.
Hmlv.

NYA STOCKHOLM.

Influenzan hittade också vä-
gen hit upp, men lyckligtvis utan
att lemna något spår efter sig.
Innan den nyligen lemnade oss.
Helsotillståndet är nu godt.

Herr och Fru Alex. Stenberg

välsignades den 25te Januarii med
en liten dotters ankomst. Moder
och barn befunno sig mycket väl,
vid sista meddelandet från kol-
onien, och glädjen stod högt i
tak.

Ymnigt med snö har fallit
inom kolonien och farmarne tro
att år 1890 icke skall blifva
tort år som föregående.

Missionsvännerna hålla nu på
att uppföra ett eget församlings-
hus. Att få ett sådant till-
stånd har länge varit af behof-
vet påkalladt och bådär godt för
koloniens framtid.

Om man får tro tidningarnes
utsago, så kommer kolonien under
nu ingånga år att få se den så
mycket omtalade Great North
West Central Jernvägen nära
sina gränser. Det förnåles, nem-
ligen att 150 mil skola byggas
i år och om också endast hälften
blef fullbordad, så skulle den re-
dan då komma helt nära till
Nya Stockholm.

Många nya settlare väntas i
år att komma och slå sig ner
här.

SCANDINAVIA.

Herr Carl Wallstedt, från
nämnde koloni, ankom till Winni-
peg 14de Februarii. Han näm-
ner att allting är godt och väl
inom kolonien samt att utsigterna
för innevarande år äro mycket
goda.

Skolhus hålles på att upp-
föras i koloniens centrum och
väntas blifva färdigt och öppnadt
innevarande sommar.

Herr Knutsen, som ankom
hit från Argentinska Republiken
förliden sommar, har på fullt all-
var här nedslagit sina bopålar.
Herr Knutsen har upptagit home-
stead, köpt sig jernvägsland, byggt
hus, köpt dragare, kreatur och
redskaper samt har gjort sig fullt
hemmanstadd.

En Herr Segeröf, som nylig-
gen anlände direkt från Dan-
mark, afreste nyligen från Winni-
peg för att bese denna koloni.

Dagens Nyheter, Stockholm
Sverige, meddelar följande den
29de Januarii 1890.

Svensk död i Afrika.
Enligt hit genom bref ingångna
underrättelser omkom en Stock-
holmsbo, Ernst Wilhelm Schröder,
några dagar före senaste jul ge-
nom drukning i Queens River
södra Afrika. I sällskap med två
andra personer sökte han vada
öfver floden, som var uppsvåld af
häftigt regn, och kom välbehål-
lan öfver till andra sidan, då
han fick se att en af hans följe-
slagare fallit af sin häst och be-
fann sig i lifsfara. Utan tvekan

kastade han sig då i vattnet för
att gifva den druknande mannen
bistånd, dock utan framgång; sjelf
föll han derjemte offer för sin
behjertade handling. Hans döda
kropp anträffades efter två dagars
träget sökande och begrofs den
22 sistlidne december å Barber-
tons kyrkogård i närvaro af en
stor vänkrets. Talrika vänner
här, säger brefskrifaren, beklaga
djupt hans tidiga bortgång och
önska genom mig uttala till hans
anhöriga och vänner i hemlandet
sitt stora deltagande.

Schröder, som var född i
Stockholm 1862, egnade sig efter
slutade skolstudier åt sjömansyr-
ket, men lemnade under en resa
sitt fartyg i Port Natal, hvarefter
han omkring ett år stannade i
Transvaal. Återkommen till fa-
derneslandet fick han hösten 1883
anställning i Kongossociationens
tjänst och vistades vid olika sta-
tioner vid Kongo till dess hans
brutna halsa tvång honom att
återvända hem. Hösten 1885 lem-
nade han åter Sverige för att bo-
sätta sig i Transvaal, der han
sedermera vistats, med framgång
sysselsättande sig med bytshan-
del samt varustransporter från
kusten till det inre af landet.
N. B. Den så sorgligt an-
komne var en yngre till Herr
G. U. Schröder, välkänd bland
Winnipegss Skandinaver, och som
nu vistas i Britisk Columbia.

Allmänna Nyheter.

Ändå något. Tjugo land-
strykare inkommo häromdagen i en
restauration i Decatur, Nebr., och
bestalde mat, som också servera-
des dem. Då betalningen skulle
erläggas, tvingade de under hotel-
ser värden hålla till godo med tio
cents såsom ersättning för hela
välfägnaden, samt försvunno derpå.

Sjöolycka. Från Victoria,
Brit. Columbia, meddelas den 14.
Febr., att ett med timmer lastadt
fartyg förolyckats vid Vargas Is-
land och att hela besättningen
omkommit. Enligt hvad berättas
af indianerne der å kusten, har
en mängd timmer flutit i land.
En läderväska, sådan som matro-
ser-gemenligen bära och innehäl-
lande bref samt en afskedsskrif-
velse från en matros Peterson,
från Åbo, Finland, har å strand-
en påträffats och tillvaratagits af
de katolske prester, som ha sin
verksamhetskrets bland indianer-
na der uppe. Några lik hade
emellertid icke i landflutit, då
underrättelsen om olyckan deri-
från afgick den 14. d. s.

Louisiana-lotteriet. Det
kolossala humbugföretaget, som i
så många år under namnet Loui-
siana State Lottery lansat allmän-
hetens fickor på millioner dollars,
sökte härförliden, såsom vi veta,
få sin verksamhet förlagd till N.
Dakota, enär dess inkorporations-
papper i Louisiana ej äro gällan-
de längre än till 1892. Planen
misslyckades dock, och i sin för-
tviflan ser sig bolaget ingen an-
nan utväg öfrig, än att söka få

sköta sin verksamhet från sitt
gamla stamhåll. I detta ändamål
har bolagsegerne erbjudit sig att
betala hela staten Louisianas skuld,
uppgående till \$10- å \$12,000,000
på vilkor, att verksamheten får
fortsättas framdeles som hittills
inom staten. Louisiana-lotteribo-
laget tros vinna sitt ändamål, ty
„smörja“ hjälper ju alltid och
legislatur-medlemmarna i Louisiana
äro icke annat än vanliga död-
liga människor, med menskliga fel
och brister, och en liten extra
förtjänst torde de icke ha något
emot. Lotteriets månadliga netto-
behållning uppgår till \$250,000,
hvilket utgör 3 mill. dollars pr.
år.

Washington 24 Febr. Wid
röstning i Forensta Staternas par-
lament för platsen för nästa stora
verldsutställning i Amerika utsågs
dertill Chicago med 157 röster.
Närmast i ordningen voro New
York 107, St. Louis med 25 och
Washington med 18 röster.

Qvinnorna bättras än poli-
sen. Köpingen Lathrop i Missouri
hade röstat ut krogarna, men poli-
sen och stadsmyndigheterna ville
ej utföra folkviljan och lagen, hva-
dan krögarna sålde sitt gift lika
mycket som förut. Men så beslutade
qvinnorna att sjelfva försvara
sina hem, då männen voro ovilliga
eller för fege att taga itu med
saken. Omkring 200 modiga och
beslutsamma qvinnor samlades. De
gingo in i den ena krogen efter
den andra och buro ut flaskor, bu-
teljer och glas på gatan och sönder-
logos dem. Sedan gingode in i
krögarnes källare, slogo sönder
öl- och brännvinstunnorna och ut-
tömde således hvarenda droppe rus-
drycker i staden. Ingenlunda dörrar
uppbrotos af de modiga qvinnorna,
och de inträngde i hvarenda vrå,
der de misstänkte, att rusdrycker
voro förvarade.

Men nu har en af krögarna
uttagit stämning mot qvinnorna.
Han påstår, att de åstadkommit
uppror samt olagligt konfiskerat
privat egendom. Men damerna le-
å krögarens stämning. I sitt raseri
har krögaren beslutat sig för att
få de tilltagnas qvinnorna arresterade,
men nu blygas männen öfver
sin slapphet och försäkra, att inte
ens ett hår får krökas på deras
qvinnors hufvuden; ty de hafva
blott gjort hvad polisen bort göra,
men som uraktlåts af stadens lag-
skipande myndigheter.

Det lärer till männens och
åra lagskipande myndigheters van-
heder, att qvinnorna skola finna sig
föranlåtna att vidtaga sådana för-
tviflade mått och steg, som nu
skett i Lathrop, Missouri. Man får
ej döma för hårdt öfver qvinnan,
då hon nödgas taga lagskipningen
i sina egna händer. Der är egent-
ligen hon, som får lida mest af
dryckenskapens elände. Hon älskar
sin man och hon älskar sina söner,
och det är just kärleken till dessa,
som driver henne till sådana för-
tviflade åtgärder. Om männen vilja
fullgöra sina pligter, så slippa
qvinnorna att lemna sitt lugna hem
för att utföra sådana handlingar,
som för den svaga qvinnan måste
kännas ytterst motbjudande.